

Zabołockij Nikołaj - Starość — Lilah

Od autora: Zabołockij Nikołaj Aleksiejewicz (1903 - 1958)

"Старость"

Простые, тихие, седые,
Он с палкой, с зонтиком она,-
Они на листья золотые
Глядят, гуляя дотемна.

Их речь уже немногословна,
Без слов понятен каждый взгляд,
Но души их светло и ровно
Об очень многом говорят.

В неясной мгле существованья
Был неприметен их удел,
И животворный свет страданья
Над ними медленно горел.

Изнемогая, как калеки,
Под гнетом слабостей своих,
В одно единое навеки
Слились живые души их.

И знанья малая частица
Открылась им на склоне лет,
Что счастье наше - лишь зарница,
Лишь отдаленный слабый свет.

Оно так редко нам мелькает,
Такого требует труда!
Оно так быстро потухает
И исчезает навсегда!

Как ни лелей его в ладонях
И как к груди ни прижимай,-
Дитя зары, на светлых конях
Оно умчится в дальний край!

Простые, тихие, седые,
Он с палкой, с зонтиком она,-
Они на листья золотые
Глядят, гуляя дотемна.

Теперь уж им, наверно, легче,
Теперь всё страшное ушло,
И только души их, как свечи,
Струят последнее тепло.

Starość

Zwyczajni, siwi i cisi,
On z laską, ona z torebką* –
Aleją wśród złotych liści
Po parku wolniutko drepcaj.

Ich mowa jest tak oszczędna,
Zbędnymi zdają się słowa,
Jednego dosyć spojrzenia,
by myśli drugiego poznac.

W zawilych życia kolejach
Ich losów nikt nie dostrzegał,
Zbawienny plomień cierpienia
Nad nimi jaśniął i nie gasł.

A kiedy tracili siły
Na skutek ludzkich słabości,
Ich dusze jedność stworzyły
I kroczą tak ku wieczności.

Malutką wiedzy częsteczkę
Odkryto im na sam koniec,
Że szczęście nie bywa wieczne,
Rozbłyśnie i zaraz splonie.

Tak rzadko ono nam dane,
Tak starać się o nie trzeba!
Ucieszy serca i spadnie
Jak gwiazdka z nocnego nieba.

I na nic je tulić do piersi,
Ochroniać i pielegnować -
Ognistym rumakiem wzleci,
Na krańcu świata się schowa!

Zwyczajni, siwi i cisi,
On z laską, ona z torebką –
Aleją wśród złotych liści
Po parku wolniutko drepcaj.

Lecz teraz z pewnością lżej im,
Bo wszystko, co zle odeszło,
A dusze ich niczym świece,
Oddają ostatnie ciepło.

* parasol zastąpiłam torebką, żeby rytm utrzymać

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Lilah, dodano 19.05.2016 05:51

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.